

யோவேல் புத்தகமும் லவோதிகேய ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபையும் - எண் நாற்பத்தொன்று

Jeff Pippenger
2026-02-05

எண் நாற்பத்தொன்று

லேவியராகமம் இருபத்துமூன்றாம் அதிகாரம் வசந்தகாலமும் இலையுதிர்காலமும் சேர்ந்த பண்டிகைகளை முன்வைக்கிறது; மேலும், அந்தப் பண்டிகைகளின் பிரதிநிதித்துவம் அதன் அமைப்பிலும், மொத்த அமைப்பின் உட்பகுதியில் ஆரம்ப மற்றும் இறுதி அமைப்புகளின் பூரண ஒழுங்கிணைப்பிலும், தெய்வீகமான ஆழத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. வசந்தகாலப் பண்டிகைகளும் இலையுதிர்காலப் பண்டிகைகளும் ஒன்றோடொன்று ஒத்திசைகின்றன. இவ்வதிகாரம் அதிசயமான எண்ணுபவராகிய பால்மோனியை மறுமறுவாகச் சாட்சியப்படுத்துகிறது. இவ்வதிகாரம் கடைசிக்காலத்தின் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்காயிரம் பேரைப் பற்றிய செய்தியோடு உறுதியானவாறும் அதிசயமானவாறும் இணைகிறது.

"23" என்ற எண், தெய்வீகத்தன்மையும் மனுஷத்துவமும் இணைந்திருக்கும் பரிகாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. லேவியராகமம் என்ற பெயர், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தினாலாயிரம் பேரின் ஆசாரியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; ஏனெனில் சகல தீர்க்கதரிசிகளும் கடைசி நாட்களைப்பற்றியே பேசுகின்றனர், மேலும் கடைசி நாட்களின் ஆசாரியர்கள், பேதுரு பரிசுத்த ஆசாரியத்துவம் என்று அடையாளப்படுத்துகிறவர்களே ஆவர். பேதுரு கூறும் அந்தப் பரிசுத்த ஆசாரியத்துவம், நடுராத்திரி கூக்குரலின் செய்தியை உண்டாக்கும் அறிவின் பெருக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் ஞானிகளே ஆவர். மூடர்கள், அல்லது தானியேல் அடையாளப்படுத்தும் விதத்தில் துஷ்டர்கள், அறிவின் பெருக்கத்தை நிராகரிக்கின்றனர்; இதன் காரணமாகவே அவர்கள் ஆசாரியர்களாக இருந்து நிராகரிக்கப்படுகிறார்கள் என்று ஓசியா எங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறார்.

என் ஜனங்கள் அறிவின்மையினால் அழிக்கப்படுகிறார்கள்; நீ அறிவைத் தள்ளிவிட்டதினால், நீ எனக்குப் ஆசாரியனாக இராதபடிக்கு நானும் உன்னைத் தள்ளிவிடுவேன்; நீ உன் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மறந்ததினால், நானும் உன் பிள்ளைகளை மறந்துவிடுவேன். அவர்கள் பெருகின அளவுக்கு, அதே அளவுக்கு அவர்கள் எனக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்தார்கள்; ஆகையால், அவர்களுடைய மகிமையை அவமானமாக மாற்றுவேன். ஓசியா 4:6, 7.

எபி ராய் மி ன்மது பி ரியர்கள் என்று ஏசாயா அழைக்கி றவர்களை அவர் "மகி மையி ன்கி ரீடம்" என்று ம் அழைக்கி றார்; அவர்களு டைய மகி மை "அவமானமாக" மாற்றப்படு கி றது . கடைசி நாட்களின் அறி வி ன் பெரு க்கத்தை நிராகரிப்பவர்கள் லவோதி க்கேய ஏழாம் நாள் அட்வெண்டி ஸ்டி ரு ச்சபையே என்று ஓசி யா தெளிவாக அடையாளப்படு த்து கி றார்; ஏனெனில் அவர், "என் மக்கள்" என்று பதி வு செய்தார். அவரு டைய மக்கள் ஆசாரியர்களாக இரு ப்பதி லி ரு ந்து நிராகரிக்கப்படு வார்கள்; இது இறு தி யான நான்காம் தலைமு றையி ல் நிகழ்கி றது , ஏனெனில் அவர் அவர்களின் பி ள்ளைகளை மறந்து வி டப்போகி றார்; பி ள்ளைகள் கடைசி தலைமு றையைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ன்றனர்.

பரிகாரம்

"லேவியராகமம் 23" என்ற தலைப்பின் பொருள், "நூற்று நாற்பத்துநான்காயிரம் பேரின் ஆசாரியத்துவத்தின் பாவப்பரிகாரம்" என்பதாகும். இந்தச் சத்தியம், அந்தப் புத்தகத்தின் பெயரையும் அதிகார எண்ணையும் தொடர்புபடுத்துவதன்மூலம் மட்டுமே ஆராய்ந்து அறியப்படலாம். லேவியராகமம் இருபத்துமூன்று உரையாடும் பாவப்பரிகாரம் என்பது "ஒன்றாக்குதல்" என்று பொருள்படும்; அது தெய்வீகத்தையும் மனிதத்தையும் இணைப்பதைக் குறிக்கிறது. அந்த இணைவு, தேவனுடைய வார்த்தையில் அநேக அடையாளங்களினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; அவற்றில் ஒன்று, மனித ஆலயம் தெய்வீக ஆலயத்தோடு இணைக்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும்.

மனித ஆலயத்துக்கு "23" ஆண் மற்றும் "23" பெண் குரோமோசோம்களின் கட்டமைப்பு உண்டு. ஒருநூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் பேருடைய ஆசாரியத்துவம் ஒரு "ஆவிக்குரிய வீடு" என்று பேதுரு அடையாளப்படுத்துகிறார். அந்தக் குரோமோசோம்கள், ஒரு ஆணும் பெண்ணும் இணைவதுபோல, ஒன்றிணைகின்றன; தேவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிக்காதிருக்கட்டும். திருமணம், ஒன்றிணைந்த நிலையின் இன்னொரு குறியீடாகும். "23" ஆம் லேவியராகமம், பரலோக மகா பிரதான ஆசாரியருடைய ஆலயத்தையும், ஒருநூற்று நாற்பத்திநான்காயிரம் பேராகிய ஆசாரியர்களின் ஆலயத்தையும் இணைக்கும் சேர்க்கையைக் குறிக்கிறது.

இருபத்திரண்டு வசனங்கள்

லேவி யராகமம் இரு பத்து மூ ன்றாம் அதி காரத்தி ல் உள்ள வசந்த காலப் பண்டி கைகள் அந்த அதி காரத்தி ன் மு தல் இரு பத்தி ரண்டு வசனங்களில் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ளன; இலையு தி ர்காலப் பண்டி கைகள் அந்த அதி காரத்தி ன் கடைசி இரு பத்தி ரண்டு வசனங்களில் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ளன. கடைசி வசனம் நாற்பத்து நான்கு வசனமாகு ம்; அது 1844-ஐ கு றி க்கு ம் ஒரு அடையாளமாகு ம்; அந்நாண்டி

லேவி யராகமம் இரு பத்து மூன்றாம் அதி காரத்தி ன் நிறைவேற்றமாக, ஏழாம் மாதத்தி ன் பத்தாம் நாளில் எதி ரு ரு வப் பாவநிவாரண நாள் ஆரம்பமானது . இரு பத்து மூன்றாம் அதி காரம் தலா இரு பத்தி ரண்டு வசனங்களாகி ய இரண்டு காலப்பகு தி களாகப் பி ரிக்கப்பட்டு ள்ளது ; இந்த இரு இரு பத்தி ரண்டு -வசன காலப்பகு தி களு ம்பண்டி கைகளாக இரு ப்பதனால் தர்க்கரீதி யாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு ள்ளன; அதேவேளை, வசந்த காலத்தால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்ட கி றி ஸ்து வி ன் வெளிப்பி ராகாரமு ம்பரிசு த்த ஸ்தலமு ம்சார்ந்த ஊழி யத்தி னாலு ம், இலையு தி ர்காலத்தால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்த அவரு டைய மகா பரிசு த்த ஸ்தல ஊழி யத்தி னாலு ம்தர்க்கரீதி யாகப் பி ரிக்கப்பட்டு ம் உள்ளன.

22

வசந்தகாலப் பண்டிகைகளும் இலையுதிர்காலப் பண்டிகைகளும் தலா இருபத்திரண்டு வசனங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன; மேலும் அந்த வசனங்கள் "22" எழுத்துகளைக் கொண்ட எபிரேய அகரவரிசையின் சாட்சியத்துடன் ஒத்துப்போகின்றன. "22" என்பது "220" இன் தசமபாகமாகும்; "220" என்பது தெய்வீகத்தையும் மனிதத்தையும் இணைக்கும் சேர்க்கையின் குறியீடாகும். "220" என்பது யூதாவின் சிதறடிக்கப்பட்ட 2,520 ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தையும், பாவநிவாரண நாள்வரை நீளும் 2,300 ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது. 2,520 ஆண்டுகளின் தொடக்கப்புள்ளி கி.மு. 677 ஆகவும், 2,300 ஆண்டுகளின் தொடக்கப்புள்ளி கி.மு. 457 ஆகவும் இருந்ததால், தேவனுடைய சேனை மிதிக்கப்படுதல் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலம் மிதிக்கப்படுதல் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் இடையிலான இணைப்பாக இருநூற்று இருபது ஆண்டுகள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த இரு தீர்க்கதரிசனங்களும் 1844 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22 அன்று, நிழலின் நிறைவேற்றமான பாவநிவாரண நாளின் வருகையின்போது முடிவுற்றன.

அந்த தேதி யி ல், மனித ஆலயத்தைத் தெய்வீ க ஆலயத்து டன் இணைக்கு ம் கி றி ஸ்து வி ன் பணி ஆரம்பமானது ; அக்காலத்தி ல், Habakkuk 2:20 மற்று ம் J 2:20 இரண்டு ம் நிறைவேறி ன். தெய்வீ கம் அப்போது மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ல் இரு ந்தது என்பதை Habakkuk கு றி ப்பி ட்டார்; மேலு ம், வி சு வாசத்தி னால் அந்த மகா பரிசு த்த ஸ்தலத்தி ற்கு ள் பி ரவேசி க்க வேண்டி யி ரு ந்த Millerite ஆலயம், 1798 மு தல் 1844 வரை Millerite மனித ஆலயத்தி ன் எழு ப்பு தலைக்கு றி த்த நாற்பத்தாறு ஆண்டு க் காலத்தை நிறைவு செய்தி ரு ந்தது என்று John பதி வு செய்தார். "23" மற்று ம் "23" ஆகி யவற்றால் அமைந்த "46" ஆண்டு களின் வரலாறு , அந்த வரலாற்றி ன் செய்தி யைமு தலி ல் 1831-இல் அறி வி க்கத் தொடங்கி ய William Miller-இன் பணியால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது ; அது King James Bible வெளியி டப்பட்டதி லி ரு ந்து "220" ஆண்டு கள் கழி த்ததாகு ம். 1611-இல்

வெளியி டப்பட்ட தெய்வீ க வார்த்தை, "220" ஆண்டு கள் கழி த்து 1831-இல் ஒரு மனித தூ தனு டன் இணைக்கப்பட்டது . வசந்தகாலமு ம் இலையு தி ர்காலமு ம் ஆகி ய இரு பண்டி கைகளு ம் "22" வசனங்களினால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி ன்றன.

ஒரே பொருளை உடைய இரு வரிகளாக அமைந்துள்ள இருபத்திரண்டு வசனங்கள், தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, முதல் இருபத்திரண்டு வசனங்கள் அடுத்த இருபத்திரண்டு வசனங்களின் மேல் இடப்பட வேண்டும் என்பதைக் கோருகின்றன. இந்த இரு வரிகளையும் இவ்விதமாக ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலம், வசந்தப் பண்டிகைகளில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் பிராகாரமும் பரிசுத்த ஸ்தலமும் சார்ந்த பணியை, மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்தில் கிறிஸ்துவின் பணியுடன் நீங்கள் இணைக்கிறீர்கள். இந்த தீர்க்கதரிசன நிலைப்பாட்டில், இது இரண்டு ஆலயங்களின் இணைப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அது கிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாக்கும் பணியை விளக்குகிறது.

ஒன்று முதல் இருபத்திரண்டு வரையிலான வசனங்கள், இருபத்திமூன்று முதல் நாற்பத்துநான்கு வரையிலான வசனங்களுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்படும்போது, எபிரேய எழுத்துமாலையின் இருபத்திரண்டு எழுத்துகளாலும், "22" என்ற எண்ணால் பிரதிபலிக்கப்படும் குறியீட்டினாலும், மேலும் அந்தப் பண்டிகைகளோடு இணைந்து பரிசுத்த வரலாற்றில் அவற்றின் நிறைவேற்றத்தால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் குறியீட்டினாலும் சாட்சியப்படுத்தப்படும் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரிசை நிறுவப்படுகிறது.

வசந்தகாலப் பண்டிகைகளின் தொடக்கம் முதலில் ஏழாம் நாள் ஓய்வுநாளை அடையாளப்படுத்துகிறது; இலையுதிர்காலப் பண்டிகைகளின் முடிவு ஏழாம் ஆண்டு ஓய்வுநாளை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆல்பாவும் ஒமேகாவுமான கிறிஸ்து, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் ஆசாரியத்துவ வரிசையில் உள்ள "22" எனும் இரண்டு சாட்சிகளின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் ஓய்வுநாளை நிலைநிறுத்தினார்.

1844 ஆம் ஆண்டில் எதிருருவப் பாவநிவாரண நாளின் ஆரம்பத்தில் ஏழாம் நாள் சப்தமே விசேஷமான ஒளியாக இருந்தது; அதுபோல ஏழாம் ஆண்டு சப்தத்தின் ஒளியே அதன் முடிவின் ஒளியாகும். ஏழாம் நாள் சப்தம் லேவியராகமம் "23" அதிகாரத்தில் உள்ள முதல் பரிசுத்த சபைகூடலாகவும் இருந்தது; அதுபோல ஏழாம் ஆண்டு சப்தம் அந்த அதிகாரத்தின் இறுதி பரிசுத்த சபைகூடலாகும். "23" ஆம் அதிகாரத்தில் சப்தம் ஆசாரியரின் வரிசையின் ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் ஆகும். முதல், அதாவது ஏழாம் நாள் சப்தம், நூற்று நாற்பத்து நாலாயிரம் பேரின் ஆசாரியத்துவத்தின் ஆல்பாவாகும்; கடைசி, அதாவது ஏழாம் ஆண்டு சப்தம், நூற்று நாற்பத்து நாலாயிரம் பேரின் ஆசாரியத்துவத்தின் ஒமேகாவாகும்.

"தேவனோடு ஐக்கி யமாயி ரு ப்பவர்கள் நீதி யி ன்ஞ ரியனு டைய ஒளிய நடக்கி றார்கள். தேவனு க்கு மு ன்பாகத் தங்கள் வழி யைச் சீ ர்கு லைப்பதி னால் அவர்கள் தங்கள் மீ ட்பரை அவமதி ப்பதி ல்லை. பரலோக ஒளி அவர்கள்மேல் பி ரகாசி க்கி றது . இப்பூ மி யி ன் வரலாறு அதன் மு டி வை அணு க அணு க, கி றி ஸ்து வைப்பற்றி யு ம், அவரைச் சார்ந்த தீ ர்க்கதரிசனங்களையு ம் பற்றி ய அவர்களு டைய அறி வு மி கு ந அளவி ல் அதி கரிக்கி றது . தேவனு டைய பார்வையி ல் அவர்கள் அளவி டமு டி யாத மதி ப்பு டையவர்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் அவரு டைய கு மாரனோடு ஐக்கி யத்தி ல் இரு க்கி றார்கள். அவர்களு க்கு தேவனு வார்த்தை ஒப்பி லா அழகு ம் இனிமையு ம் உடையதாகு ம். அதன் மு க்கி யத்து வத்தை அவர்கள் காண்கி றார்கள். சத்தி யம் அவர்களு க்கு வெளிப்படு த்தப்படு கி றது . அவதார உபதேசம் மென்மையான ஒளிவீ ச்சி னால் ஆட்கொள்ளப்படு கி றது . எல்லா இரகசி யங்களையு ம் தி றந்து , சகலசி ரமங்களு க்கு ம் தீ ர்வு அளிக்கு ம்தி றவு கோல் வேதாகமமே என்பதை அவர்கள் காண்கி றார்கள். ஒளியை ஏற்று க்கொண்டு ஒளியி ல் நடக்க மனமி ல்லாதவர்களு க்கு தேவபக்தி யி ன் இரகசி யத்தைப் பு ரிந்து கொள்ள இயலாது ; ஆனால் சி லு வையை ஏந்தி க்கொண்டு இயேசு வைப் பி ன்பற்றத் தயங்காதவர்கள், தேவனு டைய ஒளியி ல் ஒளியைக் காண்பார்கள்." The Southern Watchman, April 4, 1905.

இங்கே, "இந்தப் பூமியின் வரலாற்றின் முடிவிற்கு நெருக்கமாக," பிரதிநிதித் தன்மையுடைய பாவப்பரிகார நாளின் முடிவில், "அவதாரத்தின் போதனை" பிரதிநிதித் தன்மையுடைய பாவப்பரிகார நாளின் ஆரம்பத்தில் ஏழாம் நாளான சப்தத்தின் போதனைக்கு அளிக்கப்பட்டதுபோல ஒரு "மென்மையான" ஒளிவீச்சினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

"இயேசு உடன்படிக்கைப் பெட்டியின் மூடியை உயர்த்தினார்; அப்போது பத்துக் கற்பனைகள் எழுதப்பட்டிருந்த கற்பலகைகளை நான் கண்டேன். பத்து கட்டளைகளின் நடுப்பகுதியிலேயே நான்காம் கட்டளை அமைந்திருந்ததையும், அதைச் சுற்றி மென்மையான ஒளிவட்டம் இருந்ததையும் கண்டபோது நான் அதிசயமடைந்தேன். தூதன் கூறினான்: 'பத்து கட்டளைகளில் வானங்களையும் பூமியையும் அவற்றிலுள்ள எல்லாவற்றையும் படைத்த ஜீவனுள்ள தேவனை வரையறுத்துக் காட்டுவது இதுவே ஒன்றே. பூமியின் அஸ்திவாரங்கள் இடப்பட்டபோது, அப்பொழுதே சபத்திற்கான அஸ்திவாரமும் இடப்பட்டது.'" Testimonies, volume 1, 75.

"அஸ்தி வாரம்" ஆகி ய ஏழாம் நாள் சப்தம், லேவி யராகமம் "23" ஐத் தொடங்கு கி றது ; மேலு ம் வசந்தமு ம் இலையு தி ர்காலப் பண்டி கைகளா பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் ஆசாரியர்களின் சாட்சி யை, ஏழாம் ஆண்டு சப்தம் நிறைவு செய்கி றது . ஏழாம் ஆண்டு சப்தம், அந்த அஸ்தி வாரத்தி ன் மேல் கட்டப்பட்ட ஆலயத்தைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . தொடக்கத்தி ல் உள்ள ஏழாம் நாள் சப்தம் 2,300 மூ லம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு வது போலவே, மு டி வி ல் உள்ள ஏழாம்

சப்தம் 2,520 மூ லம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது . ஏழாம் ஆண்
சப்தம் "அவதாரக் கோட்பாட்டை" பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது . ஏழாம்
நாள் சப்தம் ஸி ரு ஷ்டி கர்த்தாவி ன் அடையாளமாக இரு க்கி றது ; ஏழாம்
ஆண்டு சப்தம் மனிதத்து வத்தோடு இணைந்த தெய்வீ கத்தி ன்
அடையாளமாக இரு க்கி றது .

கோடுகளை ஒரே வரிசையில் பொருத்துதல்

லேவியராகமம் இருபத்து மூன்றில் வசந்தகாலப் பண்டிகைகளை
இலையுதிர்காலப் பண்டிகைகளுடன் ஒப்புமைப்படுத்தும்போது, பாஸ்கா
பண்டிகைக்குப் பின்னர் அடுத்த நாளே ஏழு நாள் புளிப்பில்லா அப்பப்
பண்டிகை வருகிறது; மேலும், ஏழு நாள் புளிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை
தொடங்கியதற்குப் பிறந்த நாளில் முதற்பலன் பண்டிகை வருகிறது.
மூன்று நாட்களில் மூன்று வழிக்குறிகள்.

புளியில்லா அப்பத்தின் பண்டிகையை அமைக்கும் ஏழு நாட்களின் காலம்
ஒரு பரிசுத்த சபைக்கூட்டத்துடன் தொடங்கி அதேபோலவே
முடிவடைகிறது. புளியில்லா அப்பத்தின் பண்டிகை தொடங்கிய
மறுநாளில் முதற்பலன்களின் பண்டிகை வருகிறது; அதில் வசந்தகால
வாரிக் கதிரின் முதற்பலன் காணிக்கையும் அடங்கும். வாரங்களின்
பண்டிகை என்றும் அழைக்கப்படும் பெந்தெகொஸ்தே, முதற்பலன்களின்
பண்டிகைக்குப் பின் ஐம்பது நாட்களில் வருகிறது; அந்த முதற்பலன்களின்
பண்டிகையே ஏழு வாரங்களைக் கொண்ட காலத்தின் தொடக்கத்தைக்
குறிக்கிறது. அது நாற்பத்தொன்பதாம் நாளில் நிறைவடைந்து, அதற்குப்
பின் ஐம்பதாவது எனப் பொருள்படும் பெந்தெகொஸ்தே வருகிறது.

பஸ்கா பதினாலாம் நாளின் மாலையில் தொடங்குகிறது. பஸ்கா ஒரு
பரிசுத்த சபைக்கூட்டம் அல்ல.

பின்பு பதினைந்தாம் நாளில், புளிப்பில்லாத அப்பத்தின் ஏழு நாள்
பண்டிகை வருகிறது. அந்த ஏழு நாள் பண்டிகையின் முதல் நாளும் கடைசி
நாளும் பரிசுத்த சபைக்கூட்டங்களாகும்.

அடுத்த நாள், அதாவது பதினாறாம் நாள், முதற்பலன்களின் நாள் வந்து
சேர்கிறது. பின்னர் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையால் குறிக்கப்படும் ஏழு
வாரங்கள் ஆரம்பமாகின்றன; பெந்தெகொஸ்தே என்பது வசந்தகால
மற்றும் இலையுதிர்கால பண்டிகைகளில் பிரதிபலிக்கப்படும் ஏழு பரிசுத்த
சபைகளில் ஒன்றாகும். முதற்பலன்களின் நாள் ஒரு பரிசுத்த சபை அல்ல.

அப்பொழுது ஏழாம் மாதத்தின் முதல் நாளில், எக்காளப் பண்டிகை ஒரு
பரிசுத்த சபைக்கூடுகையாகும்.

ஏழாம் மாதத்தின் பத்தாம் நாளிலுள்ள பாவநிவிர்த்தி நாள் பரிசுத்த
சபைக்கூட்டமாகும்; ஆனால் அது ஒரு பண்டிகை அன்று.

கூடாரப்பண்டி கையி ன்மு தல்நாள் ஒரு பரிசு த்தசபைக்கூட்டமாகு ம். நாட்கள் கொண்ட அந்தப் பண்டி கைக்கு ப்பி ன்பு கூடாரப்பண்டி கையி ன் எட்டாம் நாள் உள்ளது ; இரு ப்பி னு ம், அந்த எட்டாம் நாள் பண்டி கைகளால் குறிக்கப்படு ம்காலஅடுக்கு களுக் கு வெளியானதாகக் கரு தப்படு கி. அந்த எட்டாம் நாளு ம் ஒரு பரிசு த்தசபைக்கூட்டமாகு ம்.

பண்டிகைகளை அறிமுகப்படுத்தும் ஏழாம் நாள் சப்தத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டால், இது ஏழு பரிசுத்த சபைக்கூடல்களுக்குச் சமமாகும். பரிசுத்த சபைக்கூடல்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளனவோ அதிலிருந்து வேறுபட்ட முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தாலும், பண்டிகைகளும் ஏழே. முதல் மற்றும் கடைசி வழிக்குறிகள் சப்தங்கள் ஆகும்; முதலில் நாள் குறித்தும், பின்னர் ஆண்டு குறித்தும். ஆல்பா மற்றும் ஒமேகா சப்தங்களுக்கிடையில் அடையாளம் காணப்படும் பண்டிகைகளின் உட்பகுதியில் ஏழு பண்டிகைகளும் ஐந்து பரிசுத்த சபைக்கூடல்களும் உள்ளன. ஆல்பா ஏழாம் நாள் சப்தத்தையும் ஒமேகா ஏழாம் ஆண்டு சப்தத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டால், உங்களிடம் ஏழு பரிசுத்த சபைக்கூடல்களும் ஏழு பண்டிகைகளும் இருக்கும். கூடாரப்பண்டிகையின் எட்டாம் நாள் பண்டிகைகளின் பகுதியல்ல என்பது புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது; மேலும் அது ஏழினுள் எட்டாம் ஒன்று இருப்பதெனும் புதிரை உருவாக்குகிறது. நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டும் கருத்து என்னவென்றால், இயேசுவே, பால்மோனியாக, "23" ஆம் அதிகாரத்தின் உட்பகுதியில் எண்களின் மாறுபாடுகளை முற்றிலும் அதிசயகரமான வகையில் ஒழுங்குபடுத்தினார்.

வசந்தகாலம்

வசந்தகாலப் பண்டிகைகளில் புளியில்லா அப்பத்தின் ஏழு நாள் பண்டிகைக்காலம் உள்ளது; அதின் தொடக்கத்தில் ஒரு ஆல்பா பரிசுத்த சபைக்கூடுதலும், அதன் முடிவில் ஒரு ஒமேகா பரிசுத்த சபைக்கூடுதலும் அடங்கியுள்ளன. பெந்தெகொஸ்தே வசந்தகாலப் பண்டிகைகளில் மூன்றாவது பரிசுத்த சபைக்கூடுதல் ஆகும். பெந்தெகொஸ்தே ஏழு வாரக் காலத்தின் பின்பு வருகிறது; அந்தக் காலம் ஐம்பதாம் நாளிலான ஒரு பண்டிகையுடன் முடிவடைகிறது. வசந்தகாலப் பண்டிகைகள் நான்கு பண்டிகை நாட்களாலும் மூன்று காலப்பகுதிகளாலும் குறிக்கப்படுகின்றன. பஸ்கா, புளியில்லா அப்பம், முதல்கனி, மற்றும் பெந்தெகொஸ்தே ஆகியவை அந்த நான்கு பண்டிகை நாட்கள்; மேலும், புளியில்லா அப்பத்தின் ஏழு நாட்கள், பெந்தெகொஸ்தே எனும் ஐம்பதாம் நாளுக்கு முன்பும் அதனை உட்படுத்தியும் எண்ணப்படும் நாற்பத்தொன்பது நாட்கள், மற்றும் முதல் மூன்று நாட்கள்—அவை மூன்று படிகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியாகும்—இவையே அந்த மூன்று காலப்பகுதிகள் ஆகும்.

பஸ்கா காலத்தி ன்மு தற்பலி யி ன் காணிக்கை, பெந்தெகொஸ்தே நாளின் மு தற்பலி யி ன் காணிக்கையு டன் ஒத்தி ரு க்கி றது ; பஸ்காவி ன் மூ

காலப்பகுதியில் பார்லி தானியத்தின் முத்தற்பலியின் காணிக்கைகளை
பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெந்தெகொஸ்தே காலமான
நாற்பத்தொன்பது —அதாவது ஐம்பது —நாட்களின் நிறைவில்
கோதுமையின் முத்தற்பலியின் காணிக்கையும்கூட.

வீழ்ச்சி

இலையுதிர் காலப் பண்டிகைகள், தீர்ப்பிற்கு வழிநடத்தும் பத்து நாள்
காலத்தை ஆரம்பிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்டிகை நாளோடு
தொடங்குகின்றன. தீர்ப்பிற்கு ஐந்து நாட்கள் பின்னர், ஏழு நாட்கள்
கொண்ட ஒரு பண்டிகை நடைபெறுகிறது; அந்த ஏழு நாட்களில் முதல்
நாளும் கடைசி நாளும் புனிதச் சபைக் கூட்டங்களாகக்
குறிக்கப்படுகின்றன. பதினைந்தாம் நாள் முதல் இருபத்திரண்டாம் நாள்
வரை கூடாரப் பண்டிகை கொண்டாடப்படுகிறது; அதன் பின்னர்
இருபத்துமூன்றாம் நாளில் தேசத்தின் ஓய்வுநாள் அனுசரிக்கப்படுகிறது.

இலையுதிர் காலப் பண்டிகைகளை வசந்தகாலப் பண்டிகைகளின் மேல்
ஒப்பிட்டு அமைத்தால், இருபத்திரண்டு வசனங்களால்
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் இரு கோடுகள் நமக்குக்
காணப்படுகின்றன; ஆகையால் அவை எபிரேய எழுத்துமுறையின்
இருபத்திரண்டு எழுத்துகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன.
இவ்வாறு செய்யப்படும்போது, முதல் வழிக்குறி ஏழாம் நாளின்
ஓய்வுநாளின் பரிசுத்தக் கூட்டமாகும்; கடைசி வழிக்குறி ஏழாம் ஆண்டின்
ஓய்வுநாளின் பரிசுத்தக் கூட்டமாகும்.

ஏழாம் மாதத்தின் பதினைந்தாம் நாளிலும், நீங்கள் தேசத்தின்
கனிகளைச் சேகரித்தபோது, கர்த்தருக்கென்று ஏழு நாட்கள்
பண்டிகையைக் கொண்டாட வேண்டும்; முதல் நாளில் ஓய்வுநாள்
இருக்க வேண்டும், எட்டாம் நாளிலும் ஓய்வுநாள் இருக்க வேண்டும்.
லேவியராகமம் 23:39.

பெந்தெகொஸ்தே ஆரம்ப மழையாக இருந்தது; கூடாரப்பண்டிகை பிந்திய
மழையாகும். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியின்
ஊற்றுப்பொழிவு ஒரு நாளால் குறிக்கப்பட்டது; ஆனால்
கூடாரப்பண்டிகையால் குறிக்கப்படும் அந்த ஊற்றுப்பொழிவு ஒரு
நிறைவுறும் காலப்பகுதியாகும்; அதற்குப் பின்பு ஒரு சப்தம் வருகிறது;
அதாவது ஏழு நாட்களுக்குப் பின்வரும் எட்டாம் நாள். பரிசுத்த ஆவியின்
ஊற்றுப்பொழிவின் இறுதி வெளிப்பாட்டிற்கு அடுத்துவரும் அந்த சப்தம்,
பூமி ஆயிரம் ஆண்டுகள் இளைப்பாறும் சப்தத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

“உபத்திரவக் காலத்தில்தான் அனைவரும் நகரங்களையும்கூட
கிராமங்களையும்கூட விட்டு ஓடிப்போயினோம்; ஆனால் பட்டயத்துடன்
பரிசுத்தவான்களின் வீடுகளுக்குள்ளுமையுள்ளுமையாக
துரத்தப்பட்டோம். அவர்கள் எங்களை கொல்லும்படி பட்டயத்தை
உயர்த்தினார்கள்; ஆனால் அது முறிந்து, வைக்கோல்துரும்பைப் போல

வல்லமையற்றதாககீழே விழுந்தது. பின்னர் விடுதலைக்காக நாம் அனைவரும் இரவு ம்பகலும்கூப்பிட்டுடோம்; அந்த முறையீடு தேவனுடைய சந்நிதிக்கு ஏறிச் சென்றது. சூரியன் உதித்தது; சந்திரன் அசைவின்றி நின்றது. ஆறுகள் ஓடுவதை நிறுத்தின. இருண்ட, கனமான மேகங்கள் எழும்பி ஒன்றோடொன்று மோதின. ஆனால் நிலைத்த மகிமையால் நிரம்பிய ஒரு தெளிந்த இடம் இருந்தது; அங்கிருந்தே பலத்தி ரளான நீர்களின் சத்தம்போல தேவனுடைய சத்தம் வந்தது; அது வானங்களையும் பூமியையும் அதிர்ச்செய்தது. ஆகாயம்திறந்து மழை யும்கலக்கத்திலிருந்தது. காற்றில் அசையும்தாண்டிப்போல மலைகள் அதிர்ந்து, எல்லாத்திசைகளிலும் உடைந்த பாறைகளை எறிந்தன. சமுத்திரம்பாலைபோல கொதித்து, நாட்டின் மேல்கற்களை எறிந்தது. மேலும், இயேசுவினவருகையின் நாள்மற்றும்துணிநேரத்தேவன் அறிவித்து, தம்முடைய ஜனங்களுக்கு நித்திய உடன்படிக்கையை அளித்தபோது, அவர் ஒரு வாக்கியத்தை உரைத்தார்; பின்னர் அந்த வார்த்தைகள் பூமியெங்கும் உருண்டோடிக்கொண்டிருக்கையில்திறிது. நேரம் மௌனமாக இருந்தார். தேவனுடைய இஸ்ரவேல், தங்கள் கண்களை மேல்நோக்கி நிலைநிறுத்தி, யெகோவாவின் வாயிலிருந்து வரும்தவார்த்தைகளைச் செவிமடுத்தனர்; அவை பேரிடிமுழக்கங்கள்போல் பூமியெங்கும் உருண்டோடின. அது அளவிடமுடியாத பயபக்தியூட்டும்துணிமிதருணமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் முடிவிலும் பரிசுத்தவான்கள், 'மகிமை! அல்லேலூயா!' என்று முழங்கினர். அவர்களுடைய முகங்கள் தேவனுடைய மகிமையால் பிரகாசமாயின; சீனாயிலிருந்து இறங்கியபோது மோசேயின் முகம்பிரகாசித்தது. அவர்களும்தந்த மகிமையால் ஒளிர்ந்தார்கள். அந்த மகிமையினால் துன்மார்க்கர் அவர்களை நோக்கிப் பார்க்க முடியவில்லை. மேலும், தேவனுடைய ஓய்வு நாளைப் பரிசுத்தமாகக் காக்கும்தடி அவரை மதித்தவர்கள்மேல் முடிவிலாத ஆசீர்வாதம் அறிவிக்கப்பட்டபோது, மிருகத்தின் மேலும் அதன் உருவத்தின் மேலும் மகத்தான ஜெயக்கூச்சல் எழுந்தது."

"அப்போது, தேசம் இளைப்பாறவேண்டிய யூபிலி ஆரம்பமானது." Early Writings, 34.

யூபிலி என்பது, ஏழு ஆண்டு களின் ஏழு சுழற்சிகளுக்குப்பின் ஐம்பதாவது ஆண்டாகும்; அது பெந்தெகொஸ்தேயின் ஐம்பதாவது நாளுக்குக்கொண்டு செல்லும் 49 நாட்களுக்குச்சமமாகும். இலையுதித்காலப்பண்டி கைகளின் வரிசை வசந்தகாலப்பண்டி கைகளுடன் ஒன்றிணைக்கப்படும்தபோது, பெந்தெகொஸ்தே நோக்கிக்கொண்டு செல்லும் 49 நாட்கள் உண்டு; அந்த பெந்தெகொஸ்தே கூடாரப்பண்டி கையின் ஏழு நாள் காலத்தின் ஆரம்பத்தைக்குறிக்கிற பெந்தெகொஸ்தேயும்கூடாரப்பண்டி கையும்தே வரிசையில்துத்திருக்கும்த; மேலும், விரைவில் வரவிருக்கும்தனாயிற்றுக்கிழைச்சட்டத்திலிருந்து தொடங்கி, கிருபைக்காலம்முடிவடையும்தவரை,

திரும்பி வரும்வரை, அதன்பின்னர் பூமி ஓய்வெடுக்கும்வரையி லுந்நீடிக்கும்பிற் காலமழையி ன்காலப்பகுதியை அவை சேர்ந்து அடையாளப்படுத்துகின்றன; அந்த ஓய்வு, ஏழாம் ஆண்டுச் சபத்தால் குறிக்கப்படுவது ஆகும்த; அது வேகூடாரப்பண்டி கையி ன் ஏழு களில் எட்டாவது ஆகும்த.

இருபத்திரண்டு வசனங்களைக் கொண்ட இந்த இரு வரிசைகளையும் நாம் ஒன்றாகக் கொண்டு வருவது பல காரணங்களினால் ஆகும்த. இரு வரிசைகளும் இருபத்திரண்டு வசனங்களைக் கொண்டவை; 220-இன் தசமபாகமாகிய இருபத்திரண்டு, தெய்வீகத்தன்மையும் மனிதத்தன்மையும் இணைந்திருப்பதற்கான ஒரு குறியீடாகும்.

இரண்டு வரிகளும் இருபத்திரண்டு எழுத்துகளைக் கொண்ட எபிரேய எழுத்துமாலையைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இரண்டு கோடுகளும் பண்டிகைகளை குறிக்கின்றன.

இரண்டு கோடுகளும் ஆண்டின் இரண்டு அறுவடைப் பருவங்களைக் குறிக்கின்றன.

இரு வரிகளும் முற்றத்தில், பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் கிறிஸ்துவின் கிரியையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. லேவியராகமம் ஆசாரியர்களைக் குறிக்கிறது; மேலும் இயேசு பரலோக மகா பிரதான ஆசாரியர் ஆவார். இக்காரணங்களினால், லேவியராகமம் இருபத்து மூன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பத்து நான்கு வசனங்களுக்கு "வரி மேல் வரி" என்ற முறையியலைப் பயன்படுத்துவதில் நாம் நியாயப்படுத்தப்படுகிறோம்.

பெந்தெகொஸ்தே கிறிஸ்தவத்திற்கு முன்மழையாக இருந்தது; கூடாரப்பண்டிகை கிறிஸ்தவத்திற்கு பின்மழையாகும். ஆகையால், வசந்தகாலத்தின் "பெந்தெகொஸ்தே நாளை" இலையுதிர்காலத்தில் வரும் கூடாரப்பண்டிகையின் ஏழு நாட்களோடு நாம் ஒப்பிணைக்கிறோம். சகோதரி வைட், "இடுக்கணின் காலத்தில் நாங்கள் எல்லோரும் நகரங்களையும் கிராமங்களையும் விட்டு ஓடிப்போயினோம்" என்று கூறியபோது, துன்புறுத்தலினால் தேவனுடைய மக்கள் வனாந்தரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தையே அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கூடாரப்பண்டிகைக் காலத்தில் கூடாரங்களில் வாசம்பண்ணுதல், பூமிக்கான சப்தா யூபிலி இளைப்பாறுதலுக்குத் நேரடியாக இட்டுச் செல்லும் வரலாற்றை முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது.

பெந்தெகொஸ்தே நாள் கூடாரப்பண்டி கையி ன் ஏழு நாட்களின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. பின்னர், யூபிலி எட்டாவது நாளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; அது வேகூடாரப்பண்டி கையி ன் ஏழு நாட்களுக்கு உட்பட்ட எட்டாவது நாள் ஆகும்த. கூடாரப்பண்டி கைக்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பாவநிவாரண நாள் இருந்தது. ஆகையால்,

கூ டாரப்பண்டி கையி ன் தொடக்கத்தைக் கு றி க்கு ம் பெந்தெகொஸ்தேக்கு ஐந்து நாட்களு க்கு மு ன்—நியாயத்தீ ர்ப்பு கு றி க்கப்படு கி றது . பா ன் நாளின் நியாயத்தீ ர்ப்பி ற்கு பத்து நாட்களு க்கு மு ன் எக்காளப்பண்டி னை உள்ளது . இந்த வரிசைகள் ஒன்றி ணைக்கப்படு ம்போது , பெந்தெகொஸ்தே மூ லம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத் ஐந்து நாட்களு க்கு மு ன், நியாயத்தீ ர்ப்பு கு றி க்கப்படு கி றது . அத ன் நாட்களு க்கு மு ன், எக்காளப்பண்டி கை கு றி க்கப்படு கி றது .

கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம் அவர் மரணம், அடக்கம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அந்த மூன்று படிகளும், பஸ்கா நாளிலிருந்த அவரது மரணத்தாலும், சப்தத்தின் மேல் இருந்த அவரது அடக்கத்தாலும் ஓய்வினாலும், மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலிருந்த அவரது உயிர்த்தெழுதலாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. அவரது மரணம், அடக்கம், மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் அந்த மூன்று நாட்கள், மூன்று படிகளைக் கொண்ட ஒரே ஒரு வழிக்குறியாகும். ஆகையால், வசந்த மற்றும் இலையுதிர் பண்டிகைகளின் இரு கோடுகளின் இணைப்பை நாம் உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறோம். மூன்றாம் நாளிலுள்ள உயிர்த்தெழுதல், பெந்தெக்கொஸ்துவிற்கு வழிநடத்தும் நாற்பத்தொன்பது நாள் காலப்பகுதியை ஆரம்பிக்கிறது; அதுவே ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் ஆகும். அந்த நாற்பத்தொன்பது நாள் காலப்பகுதிக்கு முன்னதாக, புளியில்லா அப்பப்பண்டிகை உள்ளது; அது ஒரு நாள் முன்பே ஆரம்பித்து, முதற்பலன்களின் நாளைத் தாண்டி ஐந்து நாட்கள் வரை நீள்கிறது.

முதற்பலன்களின் உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான காலம் நாற்பத்தொன்பது நாட்கள்; ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமே ஐம்பதாம் நாள் ஆகும். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு நியாயத்தீர்ப்பு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; அந்த நியாயத்தீர்ப்பிற்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்பு எக்காளங்களின் எச்சரிக்கை குறிக்கப்படுகிறது. உயிர்த்தெழுதல் முதலாவது வழிக்குறியாகும்; பின்னர் ஐந்து நாட்கள் கழித்து புளிப்பில்லா அப்பத்தின் காலம் முடிவடைகிறது. புளிப்பில்லா அப்பத்தின் காலம் முடிவடைந்த முப்பது நாட்கள் கழித்து எக்காளங்களின் எச்சரிக்கை நிகழ்கிறது. அதற்கு பத்து நாட்கள் பின்னர் பாவநிவாரண நாளின் நியாயத்தீர்ப்பு குறிக்கப்படுகிறது; அதற்கு ஐந்து நாட்கள் பின்னர் பெந்தெகொஸ்தேவின் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வருகிறது.

இது , வசந்தம் இலையு தி ர்காலம் சார்ந்த பண்டி கைகளின் வரி மீ து வரி பயன்பாட்டி ல் ஏழு வழி க்கு றி களை அடையாளப்படு த்து கி றது : பு ளியி ல்லா அப்பத்தி ன் தொடக்கம், உயி ர்த்தெழு தல், பு ளியி ல்லா அப்பத்தி ன் மு டி வு , எக்காளங்களின் எச்சரிக்கை, நியாயத்தீ ர்ப்பு , பெந்தெகொஸ்தே, மற்று ம் பி ன்மழை. அந்த ஏழு வழி க்கு றி களு ம் ஒரு அல்பா ஏழாம் நாள் ஓய்வு நாளினாலு ம் ஒரு ஒமேகா ஏழாம் ஆண்டு

ஓய்வு நாளினாலு ம் சூ ழமைக்கப்பட்டு ள்ளன. அந்த இரண்டு ஓய்வு நாட்களு க்கி டையி ல் இடம் பெற்று ள்ள அந்த ஏழு வழி க்கு றி க்ஷ ன்று ஐந்து நாள் காலத்தையு ம், அதைத் தொடர்ந்து ஒரு மு ப்பது நாள் காலத்தையு ம், ஒரு பத்து நாள் காலத்தையு ம், ஒரு ஐந்து நாள் காலத்தையு ம், மேலு ம் ஒரு ஏழு நாள் காலத்தையு ம் தனித்தனியாகப் பி ரித்து க் காட்டி அடையாளப்படு த்து கி ன்றன.

பின்னர் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலை நாம் பொருத்திப் பார்க்கும்போது, அவர் சீஷர்களுக்கு "முகமுகமாக" போதித்து, அதன்பின் விண்ணேறிச் சென்ற ஒரு நாற்பது நாள் காலப்பகுதியைக் காண்கிறோம். பின்னர் சீஷர்கள் மேல்வீட்டறையில் பத்து நாட்கள் இருந்தார்கள். அந்த பத்து நாட்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவடைந்தன; அதுவே ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் ஆகும். இதனால், லேவியராகமம் "23" மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் ஆசாரியர்களின் கோட்டிற்கு ஒரு நாற்பது நாள் காலப்பகுதியும் பத்து நாள் காலப்பகுதியும் சேர்க்கப்படுகின்றன.

உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து புளிப்பில்லா அப்பத்தின் நிறைவுவரை ஐந்து நாட்கள் உள்ளன; பின்னர் எக்காள எச்சரிப்புவரை முப்பது நாட்கள்; அதன் பின்னர் கிறிஸ்துவின் விண்ணேற்றத்துவரை ஐந்து நாட்கள்; பின்னர் நியாயத்தீர்ப்புவரை ஐந்து நாட்கள்; அதன் பின்னர் பெந்தெகொஸ்தே நாளின் பிற்கால மழையின் ஏழு நாட்களுவரை ஐந்து நாட்கள் உள்ளன.

புளிப்பில்லா அப்பத்தின் ஏழு நாட்களின் தொடக்கத்திற்குப் பின்வரும் நாளில் முதற்பலன்களின் உயிர்த்தெழுதல் வருகிறது. அந்த உயிர்த்தெழுதல் புளிப்பில்லா அப்பத்தின் ஏழு நாட்களுக்குள் நிகழ்கிறது; மேலும் அந்த உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஐந்து நாட்கள் பின்பு புளிப்பில்லா அப்பத்தின் காலம் முடிவடைகிறது.

புளியில்லா அப்பத்தின் நிறைவுக்குப் பின்பு முப்பது நாட்களுக்குப் பின், எக்காளங்கள் ஒரு எச்சரிப்பைக் குறிக்கின்றன.

கொம்புகளின் எச்சரிக்கைக்கு ஐந்து நாட்கள் கழித்து, நாற்பது நாட்கள் போதித்த பின்பு கிறிஸ்து விண்ணேறினார். அவருடைய விண்ணேற்றம் மேல்மாடி அறையில் பத்து நாட்கள் தொடங்கியதைக் குறித்தது.

அதன்பின், அவர் விண்ணேறிச் சென்றதற்கு ஐந்து நாட்களுக்குப் பின், நியாயத்தீர்ப்பு குறிக்கப்படுகிறது.

ஐந்து நாட்கள் கழித்து, பெந்தெகொஸ்தே ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் பிந்தைய மழையின் ஏழுநாள் காலப்பகுதியைத் திறக்கிறது.

நூ ற்று நாற்பத்தி நாலாயி ரம் பேர் ஆட்டு க்கு ட்டி எங்கே சென்றாலு ம் அவரைப் பி ன்பற்று கி றவர்களே. எலி யா மற்றும் ம் மோசே ஜூ லை 18, 2020 அன்று கொல்லப்பட்டார்கள். நம்மு டைய கர்த்தரு ம் சி லு வையி ல் அறையப்பட்ட இடத்தி லேயே அவர்களு ம் கொல்லப்பட்டார்கள். கி றி ஸ்து வி ன் உயி ர்த்தெழு தல் 2023 டி சம்பர் 31-ஆம் தேதி யி லான

உயி ர்த்தெழு தலி ன்மு ன்னடையாளமாக இரு ந்தது . அந்தத் தேதி க்கு மு ன்னர், 2023 ஜூ லை மாதத்தி ல், பு ளியி ல்லா அப்பமாகச் சி த்தரிக்கப்பட்ட ஒரு செய்தி யைப் பாலவனத்தி ல் ஒலி க்கு ம் ஒரு சத்தம் அறி வி க்கத் தொடங்கி யது . பு ளி என்பது பி ழை, மாயக்கபடம், பாவம் ஆகி யவற்றைக் கு றி க்கி றது ; பாலவனத்தி லி ரு ந்து வந்த அந்தச் செய்தி பு ளியி ல்லாததாயி ரு ந்தது . 2023 டி சம்பர் 31 மு தல் ஞாயி ற்று க்கி ழை சட்டம் வரையி லு ம், லேவி யராகமம் "23" ஞா ற்று நாற்பத்தி நாலாயி ரத்தி பரிகாரத்தி ற்கான ஒரு கட்டமைப்பை வடி வமைத்து ள்ளது . அந்தக் கட்டமைப்பு மி ல்லரின் கனவு , மல்கி யாமு ன்றாம் அதி காரம், மற்று ம் வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் பத்தொன்பதி ன் வானத்தி ன் ஜன்னல்கள் ஆகி யவற்றோடு ஒத்தி சைகி றது . அது கி .பி . 27 மு தல் 34 வரையி லா பரிசு த்த வாரத்தி ல் மூ ன்றாம் மணியு ம் ஒன்பதாம் மணியு ம் என்பதோடு ம் ஒத்தி சைகி றது .

அடுத்த கட்டுரையில் இவ்விஷயங்களைத் தொடர்ந்து பார்ப்போம்.

"அறிவினாலே அறைகள் எல்லா விலையுயர்ந்த இனிமையான செல்வங்களினாலும் நிரப்பப்படும்."

"உடலுக்குப் போலவே மனத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் பலம் முயற்சியின் மூலம் பெறப்படுகிறது என்பது தேவனுடைய நியமமாகும். வளர்ச்சியை உண்டாக்குவது பயிற்சியே. இந்த நியமத்திற்கேற்ப, மன மற்றும் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கான சாதனங்களை தேவன் தமது வார்த்தையில் அருளியுள்ளார்.

"இப்போதைய வாழ்க்கைக்கோ வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்கோ தகுதியானவர்களாக அமைவதற்கு மனிதர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய சகலக் கொள்கைகளும் வேதாகமத்தில் அடங்கியுள்ளன. மேலும், இந்தக் கொள்கைகள் எல்லாராலும் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடியவையே. அதன் போதனையை மதித்துணர்கிற மனப்பாங்குடைய எவரும், வேதாகமத்திலிருந்து ஒரே ஒரு பகுதியையாவது வாசித்தால், அதிலிருந்து தமக்கு உதவியாகிய ஏதோ ஓர் எண்ணத்தைப் பெறாமல் இருக்கமாட்டார். ஆனால், வேதாகமத்தின் மிக உயர்ந்த மதிப்புடைய போதனை, எப்போதாவது செய்யப்படும் அல்லது தொடர்பற்ற படிப்பினால் பெறப்படுவதில்லை. அதன் மகத்தான சத்திய முறைமை, அவசரப்படுகிறவனாலோ அலட்சியமான வாசகராலோ உணர்ந்து காணப்படும்படி முன்வைக்கப்படவில்லை. அதன் அநேக பொக்கிஷங்கள் மேற்பரப்பிற்குக் மிகவும் அடியில் மறைந்திருக்கின்றன; அவை முயற்சியுள்ள ஆராய்ச்சியினாலும் இடையறாத உழைப்பினாலும் மட்டுமே பெறப்படக்கூடியவை. அந்த மகத்தான முழுமையை அமைக்கும் சத்தியங்கள் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, "இங்கே கொஞ்சம், அங்கே கொஞ்சம்" என்று சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஏசாயா 28:10."

“இவ்வாறு ஆராய்ந்து ஒன்று கூட்டப்பட்டபோது, அவை ஒன்றுக்கொன்று முற்றி லு ம் ஏற்றவையாக இருப்பது காணப்படு ம். ஒவ்வொரு சு வி சேஷமு ம் மற்றவற்றி ற்கு ஒரு நிரப்பாகு ம்; ஒவ்வொரு தீ ர்க்கதரிசனமு ம் இன்னொன்றி ற்கு ஒரு வி ளக்கமாகு ம்; ஒவ்வொரு சத்தி யமு ம் வேறொரு சத்தி யத்தி ன் வி ரிவாக்கமாகு ம். யூ தப் பரிபாடி யி ன் மு ன்னடையாளங்கள் சு வி சேஷத்தி னால் தெளிவாக்கப்படு கி ன்றன. தேவனு டைய வார்த்தையி ல் உள்ள ஒவ்வொரு கொள்கைக்கு ம் அதற்கு ரிய இடம் உண்டு ; ஒவ்வொரு நிகழ்வு க்கு ம் அதற்கு ரிய பொரு த்தம் உண்டு . மேலு ம், தி ட்டத்தி லு ம் நிறைவேற்றத்தி லு ம் மு ழு மையான அந்த அமைப்பு , அதி ன் ஆசி ரியரு க்கு ச்சாட்சி அளிக்கி றது . எல்லையற்றவரு டைய மனதைத் தவி ர வேறு எந்த மனமு ம் அத்தகைய அமைப்பை எண்ணிக்கூ ட காணவோ வடி வமைக்கவோ மு டி யாது .

“பல்வேறு பகுதிகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் பரஸ்பர உறவைப் படிப்பதில், மனித மனத்தின் உயர்ந்த திறன்கள் தீவிரமான செயல்பாட்டிற்கு அழைக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய படிப்பில் ஈடுபடுகிற எவரும் மனவல்லமையை வளர்த்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

“உண்மையை ஆராய்ந்து கண்டறிந்து அதை ஒன்றிணைப்பதிலேயே வேதாகமப் படிப்பின் அறிவுசார் மதிப்பு அமைந்திருக்கவில்லை. முன்வைக்கப்படும் கருப்பொருள்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய முயற்சியிலும் அது அமைந்துள்ளது. அன்றாடச் சாதாரண விஷயங்களிலேயே மட்டும் ஈடுபட்டிருக்கும் மனம் குள்ளமடைந்து பலவீனப்படும். மகத்தானவும் தொலைநோக்குடையவுமான சத்தியங்களைப் புரிந்துகொள்ளும்படி ஒருபோதும் பயிற்றுவிக்கப்படாவிட்டால், அது காலப்போக்கில் வளர்ச்சியடையும் வல்லமையை இழந்து விடும். இந்தச் சீரழிவிற்கு எதிரான ஒரு பாதுகாப்பாகவும், மேம்பாட்டிற்கான ஒரு ஊக்கமாகவும், தேவனுடைய வார்த்தையைப் படிப்பதற்கு ஒப்பானது வேறொன்றுமில்லை. அறிவைப் பயிற்றுவிக்கும் ஒரு சாதனமாக, வேதாகமம் வேறு எந்தப் புத்தகத்தையும் விடவும், அல்லது மற்ற எல்லாப் புத்தகங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்ததையும் விடவும், அதிக விளைவுடையதாகும். அதன் கருப்பொருள்களின் மகத்துவம், அதன் உரைகளின் கண்ணியமிக்க எளிமை, அதன் உருவகங்களின் அழகு—இவை வேறெதுவும் செய்ய முடியாதபடி சிந்தனைகளைத் துடிப்பூட்டியும் உயர்த்தியும் செய்கின்றன. வெளிப்பாட்டின் மாபெரும் சத்தியங்களைப் பற்றிக் கொள்ளும் முயற்சி அளிக்கும் அளவுக்கு மனவல்லமையை வேறு எந்த ஆய்வும் அளிக்க முடியாது. இவ்வாறு அளவற்றவரின் சிந்தனைகளோடு தொடர்புக்குக் கொண்டுவரப்படும் மனம் விரிவடைந்தும் வலுப்பெற்றும் ஆகாமல் இருக்க முடியாது.”

“ஆன்மீ க இயல்பி ன் வளர்ச்சி யி ல் வேதாகமத்தி ன் வல்லமை இன்னு ம் மி கப் பெரிதாயி ரு க்கி றது . தேவனோடு ள்ள ஐக்கி யத்தி ற்காகச்

சி ரு ஷ்டி க்கப்பட்ட மனிதன், அத்தகைய ஐக்கி யத்தி லேயே தன் உண்மையான வாழ்க்கையையு ம் வளர்ச்சி யையு ம் கண்டடைய மு டி யு ம். தன் உன்னதமான ஆனந்தத்தை தேவனில் கண்டடையு ம்படி சி ரு ஷ்டி க்கப்பட்டவனாகி ய அவன், இதயத்தி ன் ஏக்கங்களை அமைதி ப்படு த்தவு ம், ஆத்து மாவி ன் பசி யு ம் தாகமு ம் தி ரு ப்தி ப்படு த்தவு ம் வல்லதை வேறொன்றி லு ம் கண்டடைய மு டி யு ம் மனமார்ந்து ம் கற்பி க்கப்படத்தக்க ஆவி யோடு ம் தேவனு டைய வார்த்தையை ஆராய்ந்து , அதி லு ள்ள சத்தி யங்களை உணர்ந்து கொள்ள நாடு கி றவன், அதன் ஆசி ரியரு டனான தொடர்பி ற்கு க் கொண்டு வரப்படு வான்; மேலு ம், அவனு டைய சொந்தத் தேர்வி னாலல்லாமல், அவன் வளர்ச்சி யி ன் சாத்தி யங்களு க்கு க் எந்த எல்லையு ம் இல்லை."

தன் பாணிகளினதும் பொருட்களினதும் விரிந்த பரப்பில், வேதாகமம் ஒவ்வொரு மனதிற்கும் ஆர்வமூட்டுவதற்கும் ஒவ்வொரு இருதயத்தையும் தொடுவதற்கும் ஏதோ ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. அதன் பக்கங்களில் மிகப் பண்டைய வரலாறு; வாழ்வியலுக்கு மிகுந்த உண்மையுள்ள சரிதை; அரசை நடத்துவதற்கான ஆட்சிக் கொள்கைகளும், குடும்ப ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துவதற்கான நெறிகளும்—மனித ஞானம் எப்போதும் ஒப்பிட முடியாத கொள்கைகளும் காணப்படுகின்றன. அதில் மிக ஆழ்ந்த தத்துவமும், மிக இனிமையானதையும் மிக உயர்ந்ததுமான கவிதையும், மிகுந்த உந்துதலுடனும் மிகுந்த இரக்கமூட்டுவதாகவும் உள்ள இலக்கியமும் அடங்கியுள்ளன. இவ்வாறு மட்டுமே கருதப்பட்டால்கூட, எந்த மனித எழுத்தாளரின் படைப்புகளையும் விட அளவிட முடியாத அளவில் மதிப்பில் உயர்ந்தவை வேதாகம எழுத்துக்கள்; ஆனால், அந்த மகத்தான மையச் சிந்தனையுடன் அவை கொண்டுள்ள உறவின் ஒளியில் அவற்றைப் பார்க்கும்போது, அவை அளவற்ற விசாலமான பரப்பும், எல்லையற்ற உயர்ந்த மதிப்பும் உடையவையாகின்றன. இந்தச் சிந்தனையின் வெளிச்சத்தில் நோக்கப்படும்போது, ஒவ்வொரு பொருளும் புதிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. மிக எளிமையாகச் சொல்லப்பட்ட சத்தியங்களில்கூட, வானத்தைப் போல உயர்ந்தும் நித்தியத்தைத் தழுவியும் நிற்கும் தத்துவக் கொள்கைகள் அடங்கியுள்ளன.

"மு மு வேதாகமத்தி ன் மையக் கரு ப்பொரு ள், அதி லு ள்ள மற்ற எல்லா கரு ப்பொரு ள்களு ம்தி ரண்டு நிற்கு ம்பொரு ள், மீ ட்பி ன்தி ட்டமே ஆகு ம்—மனித ஆத்து மாவி ல் தேவனு டைய சாயலை மீ ளப் பு னரு த்தாபனம் செய்வதே அது . ஏதேன் தோட்டத்தி ல் உச்சரிக்கப்பட்ட தீ ர்ப்பி ல்மு தன்மு தலாக வெளிப்பட்ட நம்பி க்கையி ன்கு றி ப்பி லி 'அவர்கள் அவரு டைய மு கத்தைத் தரிசி ப்பார்கள்; அவரு டைய நாமம் அவர்களு டைய நெற்றி களில் இரு க்கு ம்' (வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 22:4) என்ற வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷத்தி ன் அந்த இறு தி மகி மையான வாக்கு த்தத்தம் வரை, வேதாகமத்தி ன் ஒவ்வொரு பு த்தகத்தி னது ம் ஒவ்வொரு பகு தி க்கு மான சாரம் இந்த அதி சயமான கரு ப்பொரு ளின்

வி ரிவடைதலே ஆகு ம்—மனிதனின் உயர்த்தப்படு தல்—‘நம்மு டைய கர்த்தராகி ய இயேசு கி றி ஸ்து வி னாலே நமக்கு ஸ்ஜெயத்தைக் கொடு க்கி ற’ தேவனு டைய வல்லமை. 1 கொரிந்தி யர் 15:57.”

“இந்தச் சிந்தனையைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறவனுக்குமுன் ஆராய்ச்சிக்கான அளவற்ற பரப்பு விரிந்திருக்கிறது. தேவனுடைய வார்த்தையின் முழு பொக்கிஷக்களஞ்சியத்தையும் அவனுக்குத் திறந்து அளிக்கும் திறவுகோல் அவனிடத்தில் இருக்கிறது.”

“மீட்பின் அறிவியல் எல்லா அறிவியல்களிலும் உயர்ந்த அறிவியலாகும்; அது தேவதூதர்களும் வீழ்ச்சியுறாத உலகங்களிலுள்ள சகல புத்திசாலித் தன்மைகளும் ஆராயும் அறிவியலாகும்; அது நம்முடைய ஆண்டவரும் இரட்சகருமானவரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அறிவியலாகும்; அது அளவற்றவரின் சிந்தனையில் தங்கியிருந்த நோக்கத்திற்குள் நுழையும் அறிவியலாகும்—‘நித்திய காலங்களாய்த் மௌனமாக வைக்கப்பட்டிருந்த’ (Romans 16:25, R.V.) அறிவியலாகும்; அது முடிவிலா யுகங்கள் முழுவதும் தேவனால் மீட்கப்பட்டவர்களின் ஆய்வாக இருக்கும் அறிவியலாகும். மனிதன் ஈடுபடக்கூடிய ஆய்வுகளில் இதுவே உன்னதமானது. வேறு எந்த ஆய்வாலும் இயலாதபடி, இது மனதைத் தூண்டி ஆத்துமாவை உயர்த்தும்.”

“அறிவின் மேன்மை என்னவெனில், ஞானம் அதைப் பெற்றவர்களுக்கு ஜீவனளிக்கிறது. ‘நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தைகள்,’ என்று இயேசு கூறினார், ‘அவை ஆவியாகவும் ஜீவனாகவும் இருக்கின்றன.’ ‘நித்தியஜீவன் என்பதாவது, ஒரே மெய்யான தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய அவரையும் அவர்கள் அறிதலே.’ பிரசங்கி 7:12; யோவான் 6:63; 17:3, R.V.”

உலகங்களை இருப்பிலே அழைத்துச் வந்த சிருஷ்டிச் சக்தி தேவனுடைய வார்த்தையிலே உள்ளது. இந்த வார்த்தை வல்லமையை அளிக்கிறது; அது ஜீவனைப் பிறப்பிக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்டளையும் ஒரு வாக்குத்தத்தமே; சித்தத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, ஆத்துமாவிடமிருள் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, அது தன்னுடனே அந்த அனந்தரின் ஜீவனை கொண்டு வருகிறது. அது சுபாவத்தை மாற்றி, ஆத்துமாவை தேவனுடைய சாயலின்படி மறுபடியும் சிருஷ்டிக்கிறது.

இவ்வாறு அளிக்கப்படும் ஜீவன் அதேபோலவே நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. “தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும்” (மத்தேயு 4:4) மனுஷன் உயிர்வாழ்வான்.”

“மனம், அதாவது ஆத்து மா, அது எதி ன்மேல் போஷி க்கப்படு கி றதோ அதனால் கட்டி யெழு ப்பப்படு கி றது ; அது எதனால் போஷி க்கப்பட வேண்டு ம் என்பதை நிர்ணயி ப்பது நமக்கே ஒப்படைக்கப்பட்டு ள்ளது . சி ந்தனைகளை ஆக்கி ரமி த்து , கு ணநலனைக் வடி வமைக்கு ம் பொரு ள்களைத் தேர்ந்தெடு க்கு தல் ஒவ்வொரு வரின்

அதி காரத்தி ற்கு ள்ளேயே உள்ளது . வேதவசனங்களு க்கு அணு கு ம் சி றப்பு ரிமைபெற்று ள்ள ஒவ்வொரு மனிதனையு ம்கு றி த்து தேவன் கூ று கி றார்: 'என் றியாயப்பி ரமாணத்தி ன் மகத்தான காரியங்களை அவனு க்கென்று எழு தி யி ரு க்கி றேன்.' 'என்னிடத்தி ல்கூ ப்பி டு : அப்பொழு து நான் உனக்கு மறு மொழி கொடு த்து , நீ அறி யாத பெரியவைகளையு ம் அரியவைகளையு ம் உனக்கு த் தெரிவி ப்பேன்.' ஓசி யா 8:12; எரேமி யா 33:3."

"தேவனுடைய வார்த்தையைத் தன் கரங்களில் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும், அவன் வாழ்க்கையில் எத்தகைய நிலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தாம் தேர்ந்தெடுக்கும் வகையான உறவினைப் பெற்றிருக்க முடியும். அதன் பக்கங்களிலே அவன் மனிதக் குலத்தின் உயர்ந்தோரும் சிறந்தோரும் உடனே உரையாட முடியும்; மேலும், நித்தியவராயிருப்பவர் மனிதர்களோடு பேசுகின்றபோது அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கவும் முடியும். 'தூதர்கள் உற்றுநோக்க விரும்புகிற' (1 பேதுரு 1:12) பொருள்களை அவன் ஆராய்ந்து தியானிக்கையில், அவர்களுடைய தோழமையையும் பெற்றிருக்க முடியும். பரலோகப் போதகரின் அடிச்சுவடுகளை அவன் பின்பற்றிக் கொண்டு, அவர் மலைமேலும் சமதளத்திலும் கடற்கரையிலும் போதித்தபோதுள்ளதுபோல அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்க முடியும். இவ்வுலகிலேயே பரலோகத்தின் சூழ்நிலையிலே அவன் வாசமிருந்து, பூமியில் துயருறும் மற்றும் சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு நம்பிக்கையின் சிந்தனைகளையும் பரிசுத்தத்திற்கான ஏக்கங்களையும் அளித்துக்கொண்டு, தானும் காணப்படாதவருடனான ஐக்கியத்திற்குள் இன்னும் இன்னும் நெருக்கமாக வந்து, பண்டைய நாட்களில் தேவனோடு நடந்தவனைப் போல, நித்திய உலகின் வாசற்படியினை மேலும் மேலும் அணுகிக்கொண்டு இருக்கலாம்; முடிவில் வாசல்கள் திறக்கப்படும், அப்போது அவன் அங்கே பிரவேசிப்பான். அங்கே தன்னை அந்நியனாக அவன் காணமாட்டான். அவனை வரவேற்கும் சத்தங்கள், கண்ணுக்குப் புலப்படாதிருந்தபோதிலும் பூமியில் அவனுக்குத் தோழர்களாயிருந்த பரிசுத்தவான்களின் சத்தங்களாயிருக்கும்—இவ்வுலகிலேயே அவன் வேறுபடுத்திக் கற்றும் நேசிக்கக் கற்றும் கொண்ட சத்தங்கள். தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் பரலோகத்தோடு ஐக்கியத்தில் வாழ்ந்தவன், பரலோகத் தோழமையிலே தன்னை வீட்டிலிருப்பதுபோல் உணர்வான்." Education, 123-127.